

רע"פ 8892/18 - טל ניזרי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 8892/18

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

ה牒:

טל ניזרי

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט
מחוזי בבאר-שבע בעפ"ת 18-9935 מיום
12.11.2018 שניית על ידי כב' השופט י' צלקובnick

בשם המ牒:

עו"ד עידן גיספאי

החלטה

1. לפני בקשה רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (השופט י' צלקובnick) בעפ"ת 19935-09-18 מיום 21.11.2018 אשר דחה את ערעורו של המ牒 על החלטתו של בית משפט השלום לערורה בבאר-שבע (השופט ד' לנדרמן) בתת"ע 6491-06-18 מיום 8.8.2018, במסגרת נדחתה בקשה של המ牒 לבטל פסק דין שניית בהעדתו ביום 21.6.2018.

עמוד 1

© judgments.org.il - דין כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין

2. נגד המבוקש הוגש כתב אישום, אשר נמסר לידי ביום 2.3.2018 יחד עם דוח תנוועה, המיחס לו עבירה של נהיגה בשכירות בעודו "נהג צער" לפי סעיפים 62(3) ו-64ב(א)(3), וזאת לאחר שבביקורת נשיפה נתגלה בגופו ריכוז אלכוהול גבוה מהמותר.

3. ביום 21.6.2018 בית משפט השלום לתעבורה בבאר-שבע דן את המבוקש בהעדרו, לאחר שהלה לא התיצב לדין על אף שהזמן כדין, והרשיעו בביטול העבירות שיויחסו לו בכתב האישום בהתאם לסעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חוק סדר הדין הפלילי). בית המשפט השית על המבוקש קנס בסך 1,500 ש"ח, עונש פסילה מושך או להחזק ברישון נהיגה במשך 28 חודשים בגיןימי הפסילה המנהלית שריצה, וכן עונש של 4 חודשים פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

4. ביום 8.8.2018 דחה בית משפט השלום לתעבורה בבאר-שבע את בקשתו של המבוקש לביטול הכרעת הדין וגזר הדין תור שקבע כי סיבותיו של המבוקש לאי-התיצבותו לדין אינן מצדיקות את ביטולו של פסק הדין, וכי נוכח העונש שהושת עליו לא גרם לו עיות דין כתוצאה לכך.

5. המבוקש ערער לבית המשפט המחוזי בטענה כי נסיבותו האישיות, ובפרט מצבו הרפואי הקשה של אביו, מנעו ממנו הגיעו לדין שבמסגרתו יכול היה לטעון כנגד תקינות בדיקת הנשיפה.

6. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו תוך שסמרק את ידיו על קביעותו של בית משפט השלום. בפרט נקבע כי חרף מצבו הרפואי של אביו, לא הוצגה כל נסיבה מיוחדת להיעדרותו מיום הדין עצמו. כמו כן ציין כי לאחר עין בחומר הראייתי, לא נמצא כל תמייכה בטענותיו ה-"כלליות ובלתי מבוססות, בבחינת 'יריות באפילה'" של המבוקש בהתייחס לאמיןות בדיקת הנשיפה.

7. המבוקש לא השלים עם פסק דיןו של בית המשפט המחוזי, ומכאן הבקשה שלפני.

8. בבקשתו חזר המבוקש על הטענות כפי שעלו בערכאות דלמטה, ומוסיף כי עניינו מצדיק מתן רשות ערעור לצורך מניעת "עיות דין חמור". בפרט נטען כי מכשיר המדידה לא כoil כדין ולא ניתנה לו כל אפשרות להוכיח טענה זו במסגרת הליך משפטי.

כמו כן טוען המבוקש כי ראוי היה לבטל את פסק הדין המקורי בעניינו ולאפשר לו לנحال הליך משפטי מלא, וזאת בייחוד משניתן היה להשתמש באמצעות הוצאות לטובת אוצר המדינה על אי התיצבותו. אמצעי זה לטענתו מהוות אמצעי מידתי ועל בית משפט זה לקבוע את הקритריונים להפעלתו עת עליה שאלת ביטולו של פסק דין.

9. דין הבקשה להידחות.

10. הלכה היא כי לא ניתן רשות ערעור ב"גelog שלישי" אלא במקרים נדירים המעלים שאלת עקרונית החורגת מעניינו האיש של המבקש, או במקרים בהם קיים חשש ממשי לעיוות דין או אי צדק.

11. עניינו של המבקש לא עומד באמות המידה האמורות. טענותו של המבקש נדונו ונדחו על ידי הרכאות הקודמות ועניינו אינו בא בגדרי ההלכה לממן רשות ערעור.

12. לעומת מהדרוש אצין כי אף לגופו של עניין נסיבותו של המבקש לא מצדיק את ביטול הרשעה. כידוע, סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי מותר לבטל פסק דין שניתן לנאשם אשר לא הטייב לדין, וזאת בתנאי שקיים סיבה מוצדקת לאירועו או לצורך מניעת עיוות דין. יובהר- יש להצביע על נימוק של ממש המצדיק את אי-ההתיצבות לצורך הנעתם המשודשת של גלגלי המערכת השיפוטית לאחר שההליך הפלילי הסתיים בהרשעה. (השוו: רע"פ 9142/01 איטליה נ' מדינת ישראל, נז (6), 793 (4.12.2003); רע"פ 30200/03 שחוח נ' מדינת ישראל (2.10.2003)).

nymoki של המבקש להיעדרותו מהדין מבוססים על סיבות כלליות שאין מיוחדות ליום הדיון, ואין הצדיקות את ביטולו של פסק הדיון. כמו כן, טענותו בהתייחס לאMINות הבדיקה נתענו בעלמא, ואין בהן כדי לבסס חשש ממשי לעיוות דין בעניינו.

13. הבקשה נדחתת אפוא.

ניתנה היום, כ"ה בטבת התשע"ט (2.1.2019).

שפט